

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Florea Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Florea Victor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.10.2017 – 18.06.2018;*
2. *Instanța de apel: 02.08.2018 – 19.12.2018;*
3. *Instanța de recurs: 22.03.2019 – 17.07.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 iunie 2018, Florea Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 30 martie 2017, stabilindu-i lui Florea Victor pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei, calculându-se din ziua reținerii.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la data de 04.08.2017, aproximativ la orele 13:00 min., Florea Victor, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având intenția sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în incinta bucătăriei restaurantului „Voyage”, ce aparține SRL „Isantal Prim”, situat în or. Ialoveni, str. Șoseaua Hîncești, de unde a sustras pe ascuns din portmoneul care se afla în geanta cet. Balan Aliona bani în numerar în sumă de 150 lei și un inel confecționat din aur estimat la prețul de 3700 lei, cu care de la locul infracțiunii s-a ascuns într-o direcție necunoscută. În așa mod părții vătămate Balan Aliona i-a fost cauzată o pagubă materială considerabilă în sumă de 3850 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Aftenii Marin în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabili, pentru prima instanță, prin care inculpatului Florea Victor să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, iar în baza art. 90 alin. (11) Cod penal, termenul de probă stabilit prin sentința din 30 martie 2017 să nu fie anulat.

În motivare a invocat asprimea pedepsei stabilite lui Florea Victor, menționând că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, fiind audiat în calitate de învinuit, vina și-a recunoscut-o, a conlucrat activ cu organul de urmărire penală, a dat declarații detaliate la faza urmăririi penale, iar partea vătămată a declarat că nu are pretenții morale sau materiale față de inculpat, deoarece prejudiciul cauzat prin infracțiune a fost restituit. Circumstanțe atenuante, conform art.76 Cod penal - căința sinceră și recunoașterea faptei, inculpatul are loc stabil de trai, este tânăr și are toată viața înainte.

Totodată, a menționat că, instanța de judecată nu a aplicat prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal și anume, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

În opinia avocatului, o pedeapsă sub formă de amendă ar produce efectul scontat, fără a fi anulat termenul de probațiune în privința acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

Termenul executării pedepsei, calculându-se din momentul reținerii.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Florea Victor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Referitor la alegațiile părții apărării, care a contestat hotărârea primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat că sunt nefondate, or, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță a respectat

prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei, de consecințele survenite în urma săvârșirii infracțiunii, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Hâncești, sediul central din 30 martie 2017 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de trei ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de doi ani, însă nu a tras concluziile necesare și la mai puțin de 6 luni de la aceasta a comis o nouă infracțiune intenționată, mai puțin gravă, și a continuat să comită infracțiuni. Deci, în opinia instanței de apel, pedeapsa anterior aplicată nu a fost suficientă și proporțională încât să influențeze personalitatea acestuia. Astfel, ajungând la concluzia că pedeapsa stabilită de prima instanță este legală, echitabilă și proporțională.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 30 ianuarie 2019, este atacată, la 26 februarie 2019, cu recurs ordinar de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului, care, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu aplicarea în privința lui Florea Victor a pedepsei sub formă de amendă, și cu menținerea suspendării condiționate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 30.03.2017.

În motivare partea apărării își exprimă dezacordul său cu pedeapsa stabilită de instanțele de fond, or, acestea nu au luat în considerare circumstanțele atenuante reținute pe caz, precum și nu au aplicat prevederile art.70 alin. (3/1), 90 alin. (11) Cod penal, încălcând în așa mod principiul umanismului, or, la data comiterii infracțiunii, 04.08.2017, Florea Victor avea vârsta de 19 ani și întrunea condițiile pentru a fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Analizând recursul declarat, Colegiul penal constată, că partea apărării nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor, cu toate că indică și pct. 12 alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nu-și argumentează solicitarea sa în acest sens. Prin urmare, instanța de recurs nu se va expune referitor la acest temei, dar va argumenta poziția sa referitor la alegațiile avocatului recurent, care critică hotărârile instanțelor de fond sub aspectul individualizării pedepsei, considerând că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, or, instanțele n-au aplicat prevederile art. 70 alin. (3/1), 90 alin. (11) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

Din materialele cauzei, instanța de recurs constată, că inculpatul a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu aplicarea art. 85 Cod penal, soluție menținută de instanța de apel, care a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe în ce privește aplicarea pedepsei și a concluzionat că, prima instanță corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului Florea Victor, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, ajungând la concluzia corectă, că *corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate*.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Aftenii Marin în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a

relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Astfel, Colegiul penal consideră că sunt nefondate argumentele părții apărării în sensul individualizării pedepsei contrar prevederilor legale, deoarece nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

8.2. Cu referire la opinia avocatului recurent, precum că instanțele de fond urmau să aplice prevederile art.70 alin. (3/1) Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de recurs consideră că este nefondată, or, norma indicată supra stipulează că: *„La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.”*

Prin urmare, reieșind din esența acestei norme, Colegiul penal consideră că, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, motivându-și soluția în acest sens, care este legală și întemeiată. (f.d.129, 170-171)

8.3. Iar, cu privire la dispozițiile art. 90 alin. (11) Cod penal, care în opinia recurentului urmau a fi aplicate de către instanțele de fond, instanța de recurs menționează pct. 10) al normei indicate supra, care stipulează că: *„În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin.(11) din prezentul articol.”*

Astfel, reieșind din analiza materialelor cauzei, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond au aplicat corect prevederile art. 85 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului Florea Victor, or, la caz nu sunt aplicabile prevederile alin.(11) din art. 90 Cod penal.

8.4. În aceste condiții, instanța de recurs consideră că în speța examinată n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei atacate.

Luând în considerație cele expuse supra, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Florea Victor se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Florea Victor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Florea Victor** XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **15 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor